

Федір Рудиченко,

аспірант кафедри документознавства та інформаційної діяльності,
Державний університет інформаційно-комунікаційних технологій
вул. Солом'янська, 7, Київ, 03110, Україна
e-mail: f.rudychenko@stud.duikt.edu.ua
ORCID: <https://orcid.org/0009-0003-8478-8658>

МОЖЛИВОСТІ СОЦІОКОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПЕРСОНАЛІЗАЦІЇ ТА УДОСТУПНЕННІ НАВЧАННЯ

Можливості прикладних соціокомунікаційних технологій у сфері надання освітніх послуг зумовлюють запити здобувачів освіти та викладачів у підвищенні ефективності навчання. У новітніх умовах цифрової трансформації освіти новітні інформаційні технології забезпечують динамічну взаємодію між усіма учасниками навчання, сприяють створенню відкритого, адаптивного та індивідуалізованого освітнього середовища, що відповідає викликам сьогодення. *Мета* дослідження полягає у встановленні можливостей соціокомунікаційних технологій у персоналізації та удоступненні освітніх послуг. *Методологія* дослідження передбачає застосування таких методів пізнання, як методи теорії соціальної комунікації та документознавства, методів наукового аналізу та синтезу, оглядово-аналітичний, термінологічний методи, метод інтернет-моніторингу. *Наукова новизна*. В умовах соціальної взаємодії сьогодні пріоритетними засобами комунікації та обміну інформацією стають платформи для дистанційного навчання, інструменти інтерактивного передавання знань, месенджери, соціальні медіа та сервіси відеозв'язку. Вони забезпечують оперативну комунікацію, сприяють ефективній співпраці та підтримують постійний зворотний зв'язок між учасниками освітнього процесу. *Висновки*. Використання сучасних соціокомунікаційних технологій дає змогу помітно покращити якість взаємодії у різних сферах суспільної діяльності, зокрема й в освіті. Новітні технології сприяють створенню більш доступного та інклюзивного навчального середовища, забезпечують гнучкість і здатність освітніх інституцій швидко реагувати на динамічні зміни в соціальному та інформаційному просторі.

Ключові слова: соціальні комунікації, соціокомунікаційні технології, цифрова освітня платформа, соціальні мережі, месенджер, інформаційно-комунікаційна діяльність.

Постановка проблеми. Процеси діджиталізації та використання новітніх інформаційних технологій сьогодні є потребою та неодмінною умовою успішності розвитку інноваційних проєктів та стартапів у будь-яких сферах суспільного життя. Освітнє середовище як сфера надання послуг гостро реагує на тенденції економіки та запити користувачів. Потрібно враховувати, що новітні умови життя соціуму (ковідні карантинні обмеження, воєнний стан, віддалений доступ, «відкриті кордони» тощо) формують нові умови взаємодії, створюють ринкові відносини в усіх напрямках вдосконалення фахівців, реагуючи на запити ринку праці та потреби інвестування у людський капітал. Соціокомунікаційні технології сьогодні виконують важливі функції комунікації користувача і надавача послуг, створюють перспективні інтерактивні освітні платформи з використанням широких комунікаційних можливостей, розвиваючи новітні компетентності, самоорганізацію та дисциплінованість.

Важливо встановити категоріальний апарат, який повно характеризує можливості та зміст технологій. Варто брати до уваги трактування соціально-комунікаційних технологій О. Холода, який визначав їх як систему маніпулятивних дій-комплексів, спрямованих на змінення поведінки соціуму [6]. У питанні концептуалізації соціокомунікаційних технологій (СКТ) потрібно враховувати наявність різних тлумачень самого терміна, який має як змістові так і концептуальні відмінності. У науковому дискурсі, присвяченому соціальним комунікаціям, спостерігається відсутність чіткого розмежування між поняттями «комунікаційні» та «соціально-комунікаційні технології». Дослідники часто використовують ці терміни як взаємозамінні, що призводить до варіативності у визначеннях. Для позначення цих явищ можна зустріти також такі формулювання, як «соціальні», «інформаційні», «комунікативні», «медійні» або ж «гуманітарні» технології, що свідчить про багатозначність підходів та відсутність усталеної термінологічної бази в цій галузі. Часто тут простежується і їх галузева належність, сфера застосування та специфіка впровадження і реалізації інформаційних комунікаційних технологій.

Прикладні соціально-комунікаційні технології формують окрему наукову галузь, що охоплює дослідження їхнього становлення, розвитку, теоретичних засад, методологічних підходів і практичного впровадження у різних сферах суспільного життя – таких як освіта, культура, наука, управління, політика та виробнича діяльність. Цей напрям розглядає як еволюцію технологій комунікації, так і особливості їх організації та функціонування в соціальних системах. Трансформації, що відбуваються у сфері інформаційних технологій, мають вплив і на прикладні соціокомунікаційні технології. Цей факт визначає актуальність такого напрямку дослідження та потребу його вивчення, враховуючи новітні тенденції і технологічні впливи.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Специфіка соціокомунікаційних технологій, враховуючи міждисциплінарність її об'єктно-предметної складової, є предметом дослідження документознавців та фахівців інформаційної діяльності, істориків, філософів, соціологів, спеціалістів соціальних комунікацій, політологів, управлінців. Питання соціальних комунікацій вивчали дослідники Г. Почепцов, В. Різун, О. Холод, які акцентували на комунікаційній складовій та механізмах трансляції інформації [8, 10, 6, 11]. Інформаційні технології як новітню соціальну парадигму життя молоді досліджує Л. Ковальська [3]. Використання соціальних мереж в освіті розкривають у своїх працях Т. Збрицька та А. Табанова, які підкреслюють важливість інтеграції соціальних мереж в освітній процес та злагоджену роботу в інтерактивному режимі [4]. Інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ) у соціально-педагогічній діяльності досліджують О. Матвієнко, М. Цивін [5]. Автори наголошують, що впровадження цифровізації та ІКТ активізують пізнавальну діяльність здобувачів, забезпечують позитивну мотивацію та підвищують ефективність навчального процесу. Соціальні мережі як засіб розробки мультимедійного контенту досліджують Л. Хоменко, Л. Матвієнко, Н. Нагорна, наголошуючи, що соціальні мережі – це інструмент для розробки аудіовідеоконтенту [7]. Основні напрями інновацій виявлено у введенні дистанційного / віддаленого навчання, використання онлайн-платформ і соціальних мереж, що вплинуло на підвищення інформаційно-комунікаційної компетентності учасників освітнього процесу. **Мета** дослідження полягає у встановленні

можливостей соціокомунікаційних технологій в персоналізації та удоступненні освітніх послуг. Загалом успішна інтеграція таких технологій потребує методичного супроводу та сприятливих умов використання інформаційно-комунікаційних технологій та соціокомунікаційних технологій, подальшого науково-теоретичного обґрунтування ефективності соціокомунікаційної освітньо-технологічної колаборації.

Виклад матеріалу. Співвідношення соціальних і комунікаційних технологій дослідники пояснюють різним чином. Але варто зауважити, що комунікаційні технології є основою соціальних технологій, окремим видом соціальних технологій, інструментом, через який здійснюються соціальні технології; соціальні технології є різновидом соціально-комунікаційних технологій. Відповідно, соціально-комунікаційні технології та їх використання у різних сферах діяльності (прикладні соціально-комунікаційні технології) В. Різун визначає як один з об'єктів наук про соціальні комунікації. Соціальні комунікації становлять окрему систему комунікацій у суспільстві, яка охоплює історично сформовані соціальні інститути, залучені до інформаційного виробництва та обміну, засоби створення, опрацювання та збереження інформації, канали розповсюдження інформаційних продуктів, різножанрові інформаційні повідомлення, що транслюють знання, емоції тощо [12]. Обмін інформацією та розвиток комунікаційних зв'язків є неодмінною умовою розвитку суспільства, визначають його життєздатність та вдосконалення усіх його складових.

Новітні потреби суспільства диктують вимоги і запити на оновлення та удоступнення освітніх послуг. Сучасна освіта активно адаптується до вимог цифрового суспільства, що обумовлює необхідність впровадження соціокомунікаційних технологій (далі – СКТ) [2]. Нові технології сприяють інтерактивності, персоналізації навчального процесу та розширенню можливостей комунікації між учасниками освітнього середовища. Однак їхня інтеграція супроводжується низкою проблем, які потребують системного аналізу та вирішення. У конкретному випадку виникає потреба встановлення дефініції та чіткого окреслення ролі соціокомунікаційних технологій.

Соціокомунікаційні технології охоплюють широкий спектр цифрових інструментів, які є доступними сьогодні користувачам

та мають необхідний набір інструментів для реалізації різноманітних завдань.

До першого блоку відносимо соціальні мережі (*Facebook, Twitter, Instagram, LinkedIn*), як найбільш доступні інструменти для налагодження швидкої комунікації між здобувачами та викладачами.

Наступну групу становлять освітні онлайн-платформи (*Moodle, Coursera, Google Classroom тощо*), які сьогодні активно використовують для реалізації дистанційного та змішаного навчання.

Для налагодження відеоспілкування, організації інтерактивних занять, обміну інформацією та виконання заявлених освітніх завдань сьогодні використовують функціонал месенджерів та відеоконференції (*Zoom, Microsoft Teams, Telegram тощо*).

Активно розвивають та доповнюють процес навчання через розвиток просторової уяви і візуалізації матеріалу віртуальна та доповнена реальність. Можливості штучного інтелекту сьогодні активно використовують у всіх соціальних системах для покращення навчального досвіду, для розвитку умінь та навичок, для налагодження швидкого доступу до інформації [3].

Новаторські ідеї та використання новітніх технологій в освітньому середовищі потребують вирішення об'єктивних проблем впровадження соціокомунікаційних технологій. З-поміж слабких позицій оновлення сфери послуг варто визначити недостатній рівень цифрової компетентності. Багато учасників освітнього процесу не мають достатніх практичних навичок для повного й ефективного використання цифрових технологій. Це ускладнює їхню інтеграцію у навчальний процес. Подолання цієї проблеми передбачає засвоєння системних програм з підвищення кваліфікації, отримання нового практичного досвіду та набуття потрібних навичок користувача новітніх технологій.

В умовах стрімкого розвитку інформаційно-комунікаційних технологій для освітнього середовища незмінною проблемою є швидкість технічного оновлення та подолання організаційних бар'єрів. Освітні/навчальні установи і центри сьогодні стикаються з різноманітними технічними проблемами: низька якість інтернет-з'єднання; відсутність необхідного обладнання (*смарт-дошки, планшети, VR-окуляри*); висока вартість ліцензійного програмного

забезпечення тощо. Подолання цієї перешкоди потребує часу і додаткового фінансування на забезпечення належного технічного оснащення. Тому на ринку послуг з'являються нові варіації освітніх платформ та навчальних симуляторів, які розширюють можливості самоорганізації користувача і задовольняють його потреби, змушують освітнє середовище швидше реагувати на нові виклики та технічні тенденції.

Окрему проблему в розвитку інформаційно-комунікаційного середовища становить психологічний спротив та відсутність мотивації його учасників. Не всі учасники навчального процесу готові сприймати цифровізацію як необхідний елемент освіти [1]. Деякі здобувачі та викладачі віддають перевагу традиційним методам навчання через консерватизм або страх перед новими технологіями. В окремих випадках дієвим є час і практичний досвід. Проте варто проводити аналіз потреб ринку праці і сфери реалізації набутих навичок і умінь на практиці, щоб переконати й аргументувати важливість оновлення та розвитку, отримання нових знань та умінь [7].

У сучасному віртуалізованому суспільстві незмінно актуальними залишаються проблеми безпеки та конфіденційності інформації. Використання цифрових платформ потребує захисту персональних даних та конфіденційності комунікацій. Недостатня обізнаність про кібербезпеку може призводити до витоку інформації та загроз хакерських атак, втрати даних та пошкодження інформації. Проте ця проблема перебуває у площині діяльності і професійності фахівців кіберзахисту та гарантування безпечного доступу до спеціалізованих платформ і симуляторів.

Великі вимоги залишаються і до змістової якості цифрового контенту. Сфера послуг є висококонкурентним середовищем, в якому працюють закони економічного виживання і які позначаються на якості та цінності надання послуг. Не всі освітні матеріали, що розміщуються в цифрових середовищах, є якісними та актуальними. Відсутність єдиних стандартів щодо контенту ускладнює процес навчання та контроль за його якістю [6].

Перелічені фактори реалізації соціокомунікаційних технологій відіграють ключову роль у розвитку сучасного освітнього середовища, забезпечуючи персоналізований підхід та підвищуючи

доступність навчального процесу. Завдяки цифровим інструментам, платформам та комунікаційним механізмам навчання стає більш адаптивним та ефективним. Основними складовими тут є персоналізація навчання, інтерактивність та удоступнення послуг.

Персоналізація учасників процесу та індивідуальний підхід до кожного здобувача розкриває потреби розвитку адаптивних навчальних систем. Соціокомунікаційні технології спрямовані на розвиток адаптивного персоналізованого підходу, підлаштовуються під індивідуальні потреби здобувачів, аналізуючи їхні успіхи та прогалини в знаннях. З-поміж відомих інформаційних технологій у роботі зі здобувачами добре себе позиціонують сьгодні онлайн-курси, штучний інтелект та індивідуальні навчальні маршрути [8].

Онлайн-курси та платформи (*Coursera, EdX, Prometheus*) дають змогу вибирати матеріали відповідно до рівня підготовки та інтересів здобувача. Функціонал та інформаційне наповнення відкритих платформ пропонує різноманітні тематичні симулятори та теоретичний супровід. Удосконалення технологічної складової платформ дає можливість налагодити максимально наближену до «живої» комунікацію та підлаштувати індивідуальну швидкість засвоєння інформації.

Широко використовується сьгодні штучний інтелект. Доступні ресурси у вигляді чат-ботів, персональних асистентів та алгоритмів рекомендацій допомагають здобувачам отримувати і засвоювати необхідну інформацію, виробляти потрібні практичні уміння та навички. Окремі труднощі виникають під час роботи з творчими здібностями здобувача та проявами креативного і нестандартного/алгоритмічного мислення користувача [5].

Використання аналізу даних сприяє створенню персоналізованих програм навчання. Індивідуальні навчальні маршрути з'являються як відповідь на запити користувачів шляхом оцінювання їх вихідних знань та вмінь, враховуючи очікувані результати та передбачувані професійні якості.

В умовах широкого розвитку функціоналу соціокомунікаційних технологій спостерігається удоступнення освітніх послуг, які відповідають окремим запитам та потребам суспільства в новітніх умовах розвитку. Тут добре про себе заявило дистанційне навчання,

як можливість здобуття освіти незалежно від місця проживання. Інформаційні технології сприяють реалізації віддаленого доступу до інформації, до інформаційних ресурсів. Проте небезпеку становить недоброчесність здобувача і використання допоміжних ресурсів для виконання завдань та невідповідність отриманого результату дійсному рівню знань та умінь [4].

Суцільне забезпечення новітніми технологічними гаджетами веде до розвитку мобільного навчання. Використання мобільних додатків, застосунків та програмного забезпечення робить освітні матеріали доступними будь-де та будь-коли.

Виправданим напрямом розвитку соціокомунікаційних технологій є вдосконалення та розширення можливостей самоосвіти через використання технологій для людей з особливими потребами. Зокрема, програми для перетворення тексту в мовлення, адаптивні інтерфейси та субтитри, що дають можливість людям з інвалідністю працювати з інформацією, комунікувати у відкритому середовищі, розвивати свої вміння та здібності.

Актуальними на сьогодні у плані технологічного удосконалення є можливості соціальних мереж та спільнот. Платформи для обміну знаннями, групові чати, форуми сприяють спільному навчанню, обміну досвідом, популяризації знань, розвитку окремих галузей та відкриття їх можливостей для широкого загалу користувачів [9].

Загалом соціокомунікаційні технології через розвиток комунікаційного забезпечення суспільства та доступ до інформації відкривають широкі можливості для розвитку персоналізованого та доступного навчання, освоєння інформації та використання інформаційних ресурсів у своїх цілях. Інтеграція сучасних технологій у освітній процес сприяє підвищенню його ефективності, демократизації освіти та створенню умов для навчання впродовж життя.

Розвиток соціокомунікаційних технологій тісно пов'язаний з новими технологічними відкриттями, відкритістю інформації, запитами та потребами користувачів, які формують основні перспективи та напрями їх удосконалення. У новітніх умовах розвитку соціокомунікаційних технологій для задоволення освітніх потреб можна назвати такі напрями вдосконалення та розвитку, як розробка програм цифрової грамотності користувачів; створення

єдиної освітньої платформи для інтеграції соціокомунікаційних технологій; забезпечення державної підтримки у вигляді фінансування технічного забезпечення освітніх установ; удосконалення кібербезпеки та захисту персональних даних; розвиток гейміфікації та адаптивного навчання для підвищення мотивації здобувачів.

Крім того, попри значний потенціал соціокомунікаційних технологій у навчальному процесі, їх впровадження стикається з низкою проблем, які потребують системного підходу. Розвиток цифрової культури, підвищення кваліфікації учасників освітнього процесу та створення безпечного освітнього середовища сприятиме ефективному використанню соціокомунікаційних технологій та підвищенню якості освіти.

Висновки. Проблема можливостей і застосування прикладних соціокомунікаційних технологій у сфері освіти та надання інших соціальних послуг набуває особливої значущості в умовах потреби модернізації освітніх процесів і підвищення якості взаємодії між учасниками комунікації. Ефективне впровадження таких технологій стикається з низкою викликів, серед яких провідними є цифрова нерівність, яка посилює соціальну сегрегацію. Недостатній доступ до інтернету, відсутність належної цифрової підготовки у здобувачів і викладачів, ризики надмірної діджиталізації, проблеми захисту персональної інформації та конфіденційності – усе це має негативний вплив на якість освітніх послуг. Крім того, технологічні засоби не завжди можуть компенсувати цінність безпосереднього міжособистісного спілкування, обміну інформацією та досвідом. Можливості вдосконалення та шляхи ефективного вирішення цих проблем передбачають комплексний підхід, що включає розширення цифрової інфраструктури, формування навичок цифрової грамотності, перегляд освітніх підходів і стандартів, а також впровадження надійних механізмів кіберзахисту. Дотримання перелічених складових сприятиме створенню інклюзивного, безпечного та збалансованого середовища для застосування соціокомунікаційних технологій у різних сферах суспільного життя.

Список бібліографічних посилань

1. Про Національну програму інформатизації: Закон України 2807-IX від 01.12.2022. *Відомості Верховної Ради*, 2023, № 51, ст. 127. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2807-20#Text> (дата звернення: 10.02.2025).
2. Островська Н. В. Прикладні соціально-комунікаційні технології. *Електронне видання*. Запоріжжя, 2017. 110 с.
3. Kovalska L. Information technologies as then ewest social paradigm of the life of youth. *International journal of new economics and social sciences (IJONESS)*. Warsaw, Poland, 2018. Vol. 7. No. 1. Pp. 335-347. URL: <https://ijoness.com/resources/html/article/details?id=177047> (дата звернення: 10.02.2025).
4. Збрицька Т. П., Табанова А. І. Актуальність використання інструментів соціальних мереж в освітньому процесі. *Вісн. соціально-економ. досліджень*. 2018. № 3. С. 117–130. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vsed_2018_3_14 (дата звернення: 10.02.2025).
5. Матвієнко О., Цивін М. Цифровізація: освітній контекст. *Вісн. Книж. палати*. Київ, 2020. № 11. 52 с. [https://doi.org/10.36273/2076-9555.2020.11\(292\).28-35](https://doi.org/10.36273/2076-9555.2020.11(292).28-35)
6. Холод О. Соціальні комунікації: тенденції розвитку : навч. посіб. 2-ге вид., перероб. й доп. Київ : Білий Тигр, 2018. 370 с.
7. Хоменко Л., Матвієнко Л., Нагорна Н. Соціальні мережі як фасилітатор розробки мультимедійного контенту для майбутніх учителів. *Актуальні проблеми вищої школи*. 2024. Т. 1. № 54. <https://doi.org/10.31376/2410-0897-2024-1-54-74-80>
8. Почепцов Г. Соціальні комунікації і нові комунікативні технології. URL: http://www.library.univ.kiev.ua/ukr/elcat/new/detail.php3?doc_id=1450691 (дата звернення: 10.02.2025).
9. Бондаренко І. Комунікаційні технології у контексті філософії соціальної інженерії. *Вісн. Львів. ун-ту*. 2014. Вип. 39. С. 194–201.
10. Холод О. М. Формування концепцій соціального інжинірингу. *Соц. комунікації: теорія і практика*. 2017. Т. 5. С. 26–39.
11. Різун В. В. Соціально-комунікаційний підхід у науці та галузі соціальної інженерії. URL: <http://www.journlib.univ.kiev.ua> (дата звернення: 10.02.2025).

12. Велика українська енциклопедія. URL: <https://surl.li/csgdkz> (дата звернення: 10.02.2025).

References

1. Pro Natsionalnu prohramu informatyzatsii. (2023). [On the National Informatization Program]. Zakon Ukrainy 2807-IX vid 01.12.2022. *Verkhovna Rada Ukrainy. Ofitsiyni vebportal parlamentu Ukrainy – Verkhovna Rada of Ukraine. Official webportal of the Parliament of Ukraine*, 51, 127 [in Ukrainian]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2807-20#Text> (Last accessed: 10.02.2025).

2. Ostrovska, N.V. (2017). Prikladni sotsialno-komunikatsiini tehnologii. [Applied social and communication technologies]. Elektronne vydannia. Zaporizhzhia [in Ukrainian].

3. Kovalska, L. (2018). Information technologies as the newest social paradigm of the life of youth. *International Journal of New Economics and Social Sciences (IJONESS)*, 7, 1, 335-347. Warsaw, Poland. Retrieved from <https://ijoness.com/resources/html/article/details?id=177047> (Last accessed: 10.02.2025).

4. Zbritska, T. P., Tabanova, A. I. (2018). Aktualnist vykorystannia instrumentiv sotsialnyh mrezh v osvithomu protsesi. [The relevance of using social media tools in the educational process]. *Visnik sotsialno-ekonomichnyh doslidzhen – Socio-Economic Research Bulletin*, 3, 117-130 [in Ukrainian]. Retrieved from http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vsed_2018_3_14 (Last accessed: 10.02.2025).

5. Matviienko, O., Tsivin, M. (2020). Cifrovizatsiia: osvithii kontekst. [Digitalization: Educational Context]. *Visnyk Knyzhkovoi palaty – Bulletin of the Book Chamber*, 11, 52. Kyiv [in Ukrainian]. [https://doi.org/10.36273/2076-9555.2020.11\(292\).28-35](https://doi.org/10.36273/2076-9555.2020.11(292).28-35)

6. Kholod, O. (2018). Sotsialni komunikatsii: tendentsii rozvytku. [Social communications: trends of development]: Navch. posib. 2-ge vid., pererob. j dop. K. : Vydavnytstvo “Bilyi Tigr” [in Ukrainian].

7. Khomenko, L., Matviienko, L., Nahorna, N. (2024). Sotsialni mrezhki yak fasilitator rozrobky multimediinoho kontentu dlia maibutnikh uchyteliv [Social networks as a facilitator of multimedia content development for future teachers]. *Visnyk Hlukhivskoho natsionalnogo*

pedahohichnoho universytetu imeni Oleksandra Dovzhenka. Seria: Pedahohichni nauky – Bulletin of Oleksandr Dovzhenko Hlukhiv National Pedagogical University, 1, 54 [in Ukrainian]. <https://doi.org/10.31376/2410-0897-2024-1-54-74-80>

8. Pocheptsov, G. (2010). Sotsialni komunikatsii i novi komunikatyvni tehnologii [Social communications and new communication technologies]. [in Ukrainian]. Retrieved from http://www.library.univ.kiev.ua/ukr/elcat/new/detail.php3?doc_id=1450691 (Last accessed: 10.02.2025).

9. Bondarenko, I. (2014). Komunikatsiini tehnologii u konteksti filosofii sotsialnoi inzhenerii [Communication technologies in the context of the philosophy of social engineering]. *Visnyk Lvivskoho universitetu – Visnyk of the Lviv University. Series Journalism*, 39, 194-201 [in Ukrainian].

10. Kholod, O. (2017). Formuvannia kontseptsii sotsialnoho inzhiniringu [Formation of social engineering concepts]. *Sotsialni komunikatsii: teoriia i praktyka – Social Communications: Theory and Practice*, 5, 26-39 [in Ukrainian].

11. Rizun, V. (2010). Sotsialno-komunikatsiinyi pidkhid u nauksi ta haluzi sotsialnoi inzhenerii [Social communication approach in science and the field of social engineering]. [in Ukrainian]. Retrieved from <http://www.journlib.univ.kiev.ua>

12. Velyka ukrainska entsyklopediia. [Great Ukrainian Encyclopedia]. [in Ukrainian]. Retrieved from <https://surl.li/csgdkz>

Стаття надійшла до редакції 26.02.2025.

Fedir Rudychenko,

Postgraduate student,

Department of Document Studies and Information Activities

State University of Information and Communication Technologies

7 Solomianska St., Kyiv 03110, Ukraine

e-mail: f.rudychenko@stud.duikt.edu.ua

ORCID: <https://orcid.org/0009-0003-8478-8658>

Possibilities of Sociocommunication Technologies in Personalization and Accessibility of Learning

The problem of applied socio-communication technologies in the field of educational services is actualized by users' requests for improving the learning

processes and interaction of communication participants, teachers and the development of the educational environment, which create conditions for interactive, personalized and accessible learning that meets the modern requirements of the digital age. *The purpose of the study* is to establish the capabilities of socio-communication technologies in personalization and accessibility of educational services. *The research methodology* involves the use of such methods of cognition as methods of social communication theory and document studies, methods of scientific analysis and synthesis, survey-analytical, terminological methods, and the method of Internet monitoring. *Scientific novelty*. It has been established that the main elements of communication interaction and information exchange are distance learning platforms, means of interactive knowledge exchange, messengers, social networks and video conferences, which provide easy communication and support for feedback. Socio-communication technologies, through the development of communication support for society and access to information, open up wide opportunities for the development of personalized and accessible learning, the development of information and the use of information resources for their own purposes. In order to solve modern problems of using applied socio-communication technologies in the field of educational services, it is necessary to overcome the inequality of access to digital resources, which causes a gap between different social groups. It is known that limited access to the Internet, lack of technical skills among some participants in the educational process, the risk of digital addiction, as well as issues of data security and confidentiality significantly affect the quality of the educational process. The development of digital culture, improving the skills of participants in the educational process and creating a safe educational environment will contribute to the effective use of socio-communication technologies and improving the quality of education. *Conclusions*. The usage of the latest opportunities of socio-communication technologies helps to increase the efficiency of interaction processes in any area of social cooperation, makes learning more inclusive and helps institutions adapt to rapid changes.

Keywords: social communications, socio-communication technologies, digital educational platform, social networks, messenger.